

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnații_, domiciliati în_, în numele și ca reprezentanți legali

ai fiului(iceii) nostru (noastre)_, născut(ă) la_, vă rugăm să

ÎNCUVIINȚAȚI CA MINORUL SĂ POARTE NUMELE TATĂLUI

Motivele acțiunii:

în fapt, din relațiile noastre de concubinaj, s-a născut minorul(a) , a cărui

naștere a fost înregistrată pe numele mamei. Ulterior, prin declarația autenticată sub nr. , din , la , copilul a fost recunoscut și de mine care sunt tatăl lui.

La data de_, noi, părinții copilului, ne-am căsătorit și am luat numele

comun de_.

Copilul locuiește împreună cu noi.

în drept, ne întemeiem cererea pe dispoziții art. 64 alin. 2 C. fam.

Vă rugăm să admiteți cererea și să încuviințați minorului să poarte numele de_.

Anexăm la prezenta copia certificatului de naștere a copilului, declarația autentică de recunoaștere a copilului din partea tatălui și copia certificatului nostru de căsătorie.

Depunem timbru fiscal în valoare de lei și timbrul judiciar în valoare de lei.

Data depunerii_

Semnătura_

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

ÎNCUVIINȚAREA DATĂ COPILULUI SĂ POARTE NUMELE TATĂLUI

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

1. SEDIUL MATERIEI. Potrivit art. 64 alin. 1 C. fam, "copilul din afara căsătorie dobândește numele de familie al aceluia dintre părinți față de care filiația a fost mai întâi stabilită".

„în cazul în care filiația a fost stabilită ulterior și față de celălalt părinte, instanța judecătorească va putea da încuviințarea minorului să poarte numele acestuia din urmă".

(art. 64 alin. 2 C. fam.). Tot instanța va hotărî asupra numelui și în cazul în care copilul a fost recunoscut în același timp de ambii părinți.

Încuviințarea nu este posibilă decât ca urmare a stabilirii filiației față de tată prin recunoaștere sau pe cale judecătorească.

Recunoașterea nu este valabilă mai înainte de a se fi admis acțiunea în tăgăduirea paternității (art. 54 și art. 55 C. fam.).

2. CEREREA DE ÎNCUVIINȚARE. Se formulează, de regulă, de către mamă în cadrul acțiunii de stabilire a paternității sau, ulterior, prin acțiune separată, iar de către tată pe cale de acțiune principală, după ce recunoaște voluntar că este tatăl copilului și eventual s-a și căsătorit cu mama acestuia.

În primul caz, prin hotărârea în stabilirea paternității, se hotărăște și admiterea sau respingerea cererii copilului privind încuviințarea de a purta numele tatălui pârât.

În al doilea caz, tatăl, în numele copilului, formulează cererea de încuviințare, în care trebuie să figureze ca parte în proces și mama copilului, care se poate opune admiterii cererii. Mama poate avea serioase motive care să formeze instanței convingerea că nu este în interesul copilului să poarte numele tatălui. De pildă, poate dovedi că tatăl copilului a negat permanent paternitatea copilului, poziție pe care a avut-o și în cadrul procesului în stabilirea paternității. Ulterior, tatăl a prezentat același dezinteres față de copil, pe care a refuzat să-l vadă, să-l cunoască etc.

Dacă părinții copilului s-au căsătorit, cererea trebuie formulată de amândoi în numele copilului, caz în care nu mai avem parte pârâtă în proces.

În toate situațiile posibile cererea trebuie motivată. Trebuie arătate împrejurările care justifică admiterea cererii. Bunăoară, părinții copilului s-au căsătorit și au luat numele soțului, altul decât numele mamei avut înainte de căsătorie, astfel că este în interesul copilului să poarte același nume pe care părinții și l-au ales cu ocazia căsătoriei.

Acțiunea trebuie însoțită de copia certificatului de naștere al copilului, de actul prin care se stabilește filiația față de ambii părinți, act care poate fi un testament, un înscris autentic sau o hotărâre judecătorească.

3. COMPETENȚA. Acțiunea este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială domiciliază copilul și se timbrează.

Dacă potrivit art. 21 din Legea nr. 119/1996, instanța a dispus înregistrarea tardivă a nașterii, hotărârea definitivă și irevocabilă se va comunica primăriei competente în vederea întocmirii actului de naștere.